

[Palle Simonsen]

Jeg kunne godt fristes til en bemærkning i forbindelse med daginstitutioner. Jeg tror ikke, der er mange, der vil være uenige med mig i, at den omstændighed, at kommunerne gennem de senere år har givet tilskud til ned-sættelse af forældrebetalingen, ganske naturligt har bidraget til, at behovet for daginstitutioner er blevet større. Havde vi fulgt bistandslovens bogstav, havde behovet, ventelisterne, ikke været de samme i kommunerne i dag. Det er måske det stærkest talende eksempel på, hvad en betaling for en offentlig serviceydelse betyder.

Det er for os de afgørende besparelser. Så er der, som jeg nævnte, tale om en række såkaldte strækninger af anlægsudgifter, der er tale om en mindre vækst i u-landsbistanden end den, regeringen forestiller sig, men jeg finder anledning til at understrege, at der stadig væk også efter vore forslag er tale om en stigning i forhold til 1979.

Så er der i øvrigt tale om en omlægning, og i den forbindelse vil jeg godt sige følgende: når man tager i betragtning, at finansudvalget, siden sidst vi behandlede finanslovsforslaget, har været ude at studere u-landsprojekter, bl. a. i Kenya og Egypten, må man nok sige, at selv om vi alle – selv Ekstra Bladet – var enige om, at vi havde en fantastisk indholdsrig tur, og at den gav os meget at tænke over, så er det lidt beskæmmende i dag, at det ikke har givet regeringen anledning til at ændre på fordelingen af midlerne. Det er det, som vi stiller forslag om ved at lægge mere vægt på lånebistanden, som skaber baggrund for leverancer for danske virksomheder og dermed en forbedring af beskæftigelsen. Jeg havde egentlig indtryk af, da finansudvalget var i Afrika, at der var en stærkt voksende forståelse i brede dele af finansudvalget for en sådan omlægning. Men regeringspartiets medlemmer fik noget andet at vide, da de kom hjem til ministeren for dette område, og vi kan konstatere i dag, at vi står, hvor vi stod før denne tur. Det er beklageligt, og det er det, vi ønsker at ændre på.

Vi har også ønsket en ekstra bevilling til politiet, og der er jo mange forskellige forslag på dette område. I sidste øjeblik kommer justitsministeren med et forslag på godt og vel 5 mill. kr. Dertil må jeg sige, at vi er lidt skuffede over, at ministeren ikke kommer med mere, vi havde egentlig indtryk af,

at ministeren ville strække sig længere. Vi har selv foreslået en forøgelse på 36 mill. kr., og når denne forøgelse ikke er så stor, som andre partier har været inde på, hænger det bl. a. sammen med, at vi har et klart indtryk af, at der er grænser for, hvor hurtigt man kan ansætte flere, men jeg synes nok, justitsministeren har været meget langsom i det seneste ændringsforslag, som er fremkommet, for der er vel nok i folketinget en bred forståelse for, at det er nødvendigt med mere politi til beskyttelse af befolkningen.

Vi har også foreslået en beskæring af den såkaldte beskæftigelsesplan, og jeg skal kort om dette sige, at de 1,3 mia kr., som regeringen har fået til rådighed, jo er udtryk for, at de tidligere beskæftigelsesprojekter i henhold til beskæftigelsesplanen for 1977 ikke har kunnet anvendes. Derfor har vi nedskåret disse 1,3 mia kr. til det halve. Vi er i øvrigt af den klare opfattelse, at alle disse undertiden meget besynderlige projekter ikke løser dette lands økonomiske problemer – vi kan komme tilbage til det på torsdag – men det er dette lands konkurrenceevne, det drejer sig om, det er flere arbejdspladser i den produktive sektor, det drejer sig om, for at løse dette lands problemer, og ikke nogle kunstige beskæftigelsesarbejder.

Må jeg i øvrigt sige til hr. Camre, som gav udtryk for en meget summarisk holdning til vores ændringsforslag, at vi ikke har foreslået nedskæring af den kollektive trafik. Hvis hr. Camre var tilstrækkelig opmærksom, ville han konstatere, at vi har taget ændringsforslaget om beskæring af det rullende materiel hos DSB tilbage. Vi har ladet os overbevise om, at det nok ikke var særlig heldigt at foretage denne nedskæring på nuværende tidspunkt.

Hvad angår venstres ændringsforslag, kan vi som allerede nævnt stemme for en række af dem, og det andrager et beløb på ca. 180 mill. kr. Vi er glade for, at venstre, som jeg har forstået, vil stemme for en del af vores, uden at man er medforslagsstiller. Jeg er overbevist om, at når vi næste år får tid til en bedre koordinering, vil vi i virkeligheden kunne stille langt de fleste af forslagene i fællesskab. Vi er meget enige i venstres forslag på budgetreguleringskontoen om at benytte Amtsrådsforeningens og Kommunernes Landsforenings mange forslag til forenkling af den offentlige virksomhed. Om der kan